

Štedrý večer, 24.12. 2025

Biblický text: Ján 1,14

14 A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadelí na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.

Prajem nám všetkým pokojný, plný lásky a radosti a najnovšie hovorím, aj nežný Štedrý večer. Prečo aj nežný? Pretože nežnosť, teda láskavosť, jemnosť, citlivosť sa v dnešnom „hrubom“ svete vytráca. Buďme dnes večer voči sebe nežní – láskaví, jemní, citliví.

Pre mňa je Štedrý večer vždy veľmi silný. Nie preto, že by som automaticky bola radostne naladená, či nadšená, skôr som unavená, je mi aj trochu smutno. Sú to prvé sviatky, kedy budeme mať prázdne miesto pri stole, kde sedávala naša Gabi, keďže ona sviatkuje v Pezinku a Trnave v službe.

To, čo počujem z dnešného biblického textu, je, že do všetkej tej miešaniny pocitov, – nie do našej, niekedy až predstieranej, dokonalosti, ale do našej skutočnosti – prichádza **Pán Boh**.

Tento Boží príchod vyjadril evanjelista Ján nesmierne hlbokou vetou: ***„to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami...”***

Nie: Slovo k nám prehovorilo z neba. Nie: Slovo nám poslalo návod. Ale: **Slovo stalo sa telom.**

Svätý Boh a Pán sa rozhodol neprihovárať človeku z diaľky. Rozhodol sa, že už nebude viac nedostupný Boh. Boh obetí a kultu. On sa rozhodol prísť tak blízko, že prijal krehkosť, chlad, neistotu a obyčajnosť ľudského života.

Evanjelista používa zvláštne slovo: **„prebývalo medzi nami“** – doslova: *rozložilo si stan*. Nie palác. Nie chrám. Nie haciendu. Nie vilu. Ale stan.

Pán Boh sa vo svojom Synovi ubytoval na mieste, ktoré by si slobodne nevybral pravdepodobne žiadny človek. Mária s Jozefom, hoci vedeli, že sa majú stať pozemskými rodičmi Božieho Syna, nevedeli, kde skončí ich cesta a predpokladám, že nerátali s tým, že to bude obyčajná maštaľ. Jednoducho Pán Boh sa rozhodol postaviť svoj stan práve v maštali. Mieste, ktoré bolo tak blízke pastierom. Tým najchudobnejším ľuďom, ktorí nocovali vonku.

Dovoľte mi malý príklad.

Jedného mrazivého večera sedel starý muž pri okne a v duchu rozmýšľal nad otázkou: Prečo sú vlastne Vianoce? A o čom sú Vianoce? Aký vlastne majú zmysel? On ten zmysel a význam Vianoc po rokoch života nevidel a nenachádzal.

Popri tomto rozmýšľaní pozoroval z okna svojho domu vtáky, biele husi, ktoré v snehu a vetre blúdili, dezorientované a neschopné nájsť úkryt. Keď ich už, popri svojich smutných myšlienkach, nejakú dobu pozoroval, napokon vstal, obliekol sa, otvoril dvere, vyšiel von a snažil sa im pomôcť do tepla chlieva. Volal, mával rukami – no vtáky sa ho báli. Nerozumeli mu. Nechápali jeho úmysel. A namiesto toho, aby prijali jeho pomoc, rozutekali sa ešte viac.

Vtedy mužovi prebehla hlavou úsmevná myšlienka: „Keby som sa mohol stať jedným z nich, keby som mohol vstúpiť do ich sveta, možno by mi porozumeli.“

Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Pán Boh sa stal jedným z nás, aby nás zachránil. Aby sme Mu porozumeli. Aby sme pochopili Jeho úmysel s nami. Starozmluvní proroci zvestovali, že Božie úmysly s nami sú úmyslami pokoja, dať nám budúcnosť a nádej. Ale ľudia starej zmluvy tomu nerozumeli. Nerozumeli požiadavke lásky a milosrdenstva, ktoré Hospodin postavil pred a nad zákon a obeť. **Preto prišiel, aby sme Ho pochopili. Aby sme sa dotkli a osobne stretli s Jeho láskou k nám.**

Evanjelista Ján hovorí a prízvukuje, že „... **my sme hľadeli na Jeho slávu...**“. Táto sláva nebola oslepujúcim svetlom, ale **diet'at'om v jasliach**. Bola to sláva svätého Boha, ktorý sa neskrýva za moc, ale zjavuje sa v láske. Sláva, ktorá si nevyberá pohodlie, ale blízkosť. **Diet'a v jasliach je dôkazom, že Svätý Boh sa nehanbí za našu slabosť, ale prichádza do našich životov, aby ju prežíval s nami a premenil ju na silu.** Prichádza na miesta, ktoré sú blízke práve nám.

A Ján nakoniec dodáva: „...**bolo plné milosti a pravdy.**“ **Pravdy** – o tom, kým sme. Ľudia plní bolesti, nepokoja, samoty, častokrát tí, ktorí sklamú a zlyhajú, sú nepochopení a súčasne sami nedokážu pochopiť, plní chladu v srdci.

Ale aj **milosti** – ktorá hovorí, že napriek tomu všetkému **sme prijatí**. Nie preto, že sme si to zaslúžili, ale preto, že náš Boh, nás miluje. Stal sa jedným z nás. V krehkosti Diet'aťa nám ukázal, kým je.

Lebo Pán a Boh, o ktorom sme dnes počuli, sa nenarodil do dokonalého sveta, ale do sveta skutočného. Do noci, do chladu, do neistoty. A tým povedal: **aj toto je miesto, kde chcem byť.**

Aj dnes večer je tu, s nami, v nás. A to je dôvod našej radosti, pokoja a vďačnosti. Amen.